

På baggrund af arbejdsgruppens drøftelser finder Justitsministeriet endvidere, at der er grund til at udvide mulighederne for at kunne begrænse forsvarerens adgang til aktindsigt mv. til også at omfatte andre hensyn. Modtager politiet således oplysninger, på baggrund af hvilke en person med tilknytning til en rockergruppe sigtes for en lovovertrædelse, og stammer oplysningerne fra efterforskning af en helt anden sag – eventuelt i en anden politikreds eller i et andet land – kan det forhold, at forsvareren og dermed sigtede får adgang til oplysningerne, væsentligt forringe politiets muligheder for at gennemføre efterforskningen af den anden sag. Hensynet til efterforskningen i en anden verserende sag bør derfor efter Justitsministeriets opfattelse også kunne begrunde en begrænsning i forsvarerens adgang til aktindsigt mv.

Da hensynet til efterforskningen i en anden verserende sag skal afvejes over for sigtedes eller tiltaltes mulighed for på betryggende vis at forsvare sig selv, finder Justitsministeriet, at der alene kan blive tale om at undtage oplysninger fra forsvarerens aktindsigt af *hensyn til verserende efterforskning af anden alvorlig kriminalitet*. Det foreslås derfor, at denne anden lovovertrædelse, der efterforskes, efter loven kan straffes med fængsel i 6 år eller derover, eller angår en forsættelig overtrædelse af straffelovens kapitler 12 (forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed) og 13 (forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder mv.).

Modtager politiet oplysninger til brug for den konkrete sag fra en anden dansk politimyndighed, kan disse oplysninger efter den foreslåede bestemmelse kun undtages fra forsvarerens adgang til aktindsigt, hvis videregivelse af oplysningerne kan være ødelæggende for en anden efterforskning vedrørende alvorlig kriminalitet som eksempelvis manddrab, grov vold, alvorlig narkotikakriminalitet eller menneskehandel. Også verserende efterforskning af en lovovertrædelse i udlandet kan begrunde en undtagelse fra forsvarerens adgang til aktindsigt, hvis en handling svarende til den lovovertrædelse, der efterforskes i udlandet, efter dansk ret kan straffes med fængsel indtil 6 år eller derover eller udgør en forsættelig overtrædelse af bestemmelser i det pågældende lands lovgivning, der svarer til straffelovens kapitler 12 og 13.

De samme hensyn gør sig tilsvarende gældende for så vidt angår muligheden for at meddele forsvareren, at oplysninger ikke må videregives. Justitsministeriet foreslår derfor bestemmelsen om tavshedspålæg udvidet tilsvarende, jf. den foreslåede bestemmelse i § 745 a. Det bemærkes dog i den forbindelse, at et tavsheds-

pålæg bortfalder seneste på det tidspunkt, hvor den tiltalte under domsforhandlingen har afgivet forklaring.

Endvidere er der efter Justitsministeriets opfattelse behov for at kunne undtage *fortrolige oplysninger om politiets efterforskningsmetoder* fra forsvarerens adgang til aktindsigt i de meget få tilfælde, hvor disse oplysninger overhovedet indgår i sagen. De mere tekniske oplysninger om eksempelvis politiets aflytningsudstyr mv. vil ofte være uden betydning for at varetage sigtedes eller tiltaltes forsvar, men det vil omvendt kunne skabe betydelige problemer for politiets fremtidige efterforskningsmuligheder, hvis sådanne oplysninger spredes i kriminelle miljøer. Hvorvidt der er tale om fortrolige oplysninger, vil efter Justitsministeriets opfattelse afhænge af, dels om oplysningen er almindelig kendt, dels om politiet har en særlig interesse i at holde oplysningen hemmelig.

Formålet med at hemmeligholde fortrolige oplysninger om politiets efterforskningsmetoder vil derimod ikke kunne opfyldes ved at give forsvareren pålæg om ikke at videregive disse fortrolige oplysninger til sigtede eller tiltalte, da pålægget bortfalder senest, når tiltalte har afgivet forklaring under domsforhandlingen. Der foreslås derfor ikke en tilsvarende udvidelse af bestemmelsen om tavshedspålæg.

Det fremgår allerede af den gældende bestemmelse i § 745, stk. 4, at *hensyn til tredjemand* kan begrunde en begrænsning i forsvarerens adgang til aktindsigt. Justitsministeriet finder imidlertid, at der kan være anledning til at præcisere, at der – for at der kan blive tale om at undtage oplysninger fra forsvarerens adgang til aktindsigt også efter, at domsforhandlingen er indledt – skal være tale om hensyn til ”tredjemands liv eller helbred”. Kun hvor et så alvorligt hensyn som frygten for tredjemands liv eller helbred gør sig gældende, bør forsvarerens adgang til aktindsigt kunne begrænses. Det kan næppe beskrives udtømmende og helt generelt for alle sagstyper, hvor konkretiseret frygten for tredjemands liv eller helbred skal være. På den ene side kan der ikke stilles krav om, at der foreligger konkrete oplysninger eller trusler om, at tredjemand vil lide overlast. På den anden side vil heller ikke enhver, abstrakt risiko for overgreb kunne begrunde en begrænsning af forsvarerens adgang til aktindsigt. Tilhører den sigtede eller tiltalte en organisation eller et netværk af personer, der er kendt for at begå alvorlig kriminalitet og for at anvende grov vold og eller trusler om grov vold mod personer, der afslører deres kriminalitet, vil dette imidlertid kunne begrunde en begrænsning af forsvarerens adgang til aktindsigt.

Efter Justitsministeriets opfattelse er der ikke et tilsvarende behov for at ændre den gældende (tilsvaren-